

значенням структурно-топологічного показника, який має найвищий пріоритет. Потім із обраних варіантів обирають структури системи із мінімальним значенням структурно-топологічного показника з другим пріоритетом тощо.

Розглянутий підхід до аналізу організаційних структур дає змогу сформулювати безліч допустимих за оптимальністю ієрархій. Це пов'язано з тим, що отримані локальні оцінки за низкою критеріїв характеризують різні аспекти досліджуваних структур. Тому перспектива подальших досліджень полягає в розробці моделі, яка дозволить отримати узагальнену оцінку ієрархій за всіма критеріями.

Розглянуті вище структурні характеристики були отримані тільки на основі інформації про склад елементів та їхні зв'язки. Подальший розвиток методології структурних параметрів для вирішення задач структурного аналізу може бути оснований на врахуванні неструктурної інформації через введення числових функцій на графах. Це дозволяє, поряд зі складом елементів і спрямованістю їхньої взаємодії, враховувати під час вирішення задач інші сторони їх функціонування (часові, надійнісні, вартісні тощо).

Список використаних джерел

1. Моделювання організаційних структур управління. URL: https://tourlib.net/books_ukr/nechauk31.htm
2. Шарата Н. До питання організаційної структури управління інноваційно-педагогічною діяльністю у ЗВО. URL: http://library.udpu.org.ua/library_files/zbirnuk_nayk_praz/2015/2/52.pdf
3. Виноградня В. М. Організаційно-економічні аспекти управління вищими навчальними закладами України. URL: www.irbis-nbuv.gov.ua/cgiirbis_64/Npndfi_2010_1_13.pdf

Скибенюк Н. В., здобувач вищої освіти,

Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,

Україна.

Науковий керівник – Прокоф'єва Л. Б. – канд. пед. наук, доц.,

Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,

Україна

ОНЛАЙН-ШКОЛА ЯК ІННОВАЦІЙНА МОДЕЛЬ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Дистанційне навчання є доволі новим типом навчання, який з'явився на вимогу сучасності та завдяки розвитку нових комп'ютерних технологій. Забезпечення високого рівня якості освіти – головне завдання реформування вітчизняної системи закладів середньої освіти. Сучасні інформаційні технології

допомагають вирішити зазначену проблему завдяки широкому застосуванню в закладах загальної середньої освіти форм та методів дистанційного навчання. Дистанційна освіта була визначена як окрема форма освіти в Законі України «Про вищу освіту» [4], розроблена і затверджена «Концепція розвитку дистанційного навчання в Україні» [1], а пізніше й «Положення про дистанційну освіту» [3], які регулюють права та обов'язки учасників навчального процесу.

Останнім часом проблемі дистанційного навчання приділяється велика увага в науковій літературі. Дистанційна система навчання перебуває у центрі уваги наукових кіл, і сучасні тенденції свідчать про подальшу активізацію досліджень у цій сфері. Зокрема, теоретичними, методологічними та методичними проблемами дистанційного навчання займалися такі науковці: В. Кухаренко, С. Вітвицька, П. В. Дмитренко, Г. Ю. Яценк, А. Петров, О. Тищенко та багато інших.

Слушною є думка Г. Ю. Яценко, що дистанційне навчання – «організований, за певними темами і навчальними дисциплінами, навчальний процес, що передбачає активний обмін інформацією між учнями і викладачем, між самими учнями і максимальною мірою використовує сучасні засоби нових інформаційних технологій (аудіовізуальні засоби, персональні комп'ютери, засоби телекомунікацій)» [5].

На думку В. М. Кухаренко, «дистанційне навчання – це систематичне цілеспрямоване навчання, яке здійснюється на деякій відстані від місця розташування викладача. При цьому процеси викладання і вивчення розділені не тільки в просторі, але і в часі» [2].

Ми пропонуємо таке трактування поняття «*дистанційне навчання*»: одна із форм організації навчального процесу, коли усі або частина занять здійснюється з використанням сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій, що забезпечує активну взаємодію між вчителем та учнем. **Головним завданням дистанційного навчання** є розвиток творчих та інтелектуальних здібностей людини за допомогою відкритого і вільного використання всіх освітніх ресурсів і програм, і тих, які доступні в Інтернеті. А оскільки Інтернет – це світова інформаційна мережа, то вона може бути одним із засобів дистанційного навчання, тому що її дані допоможуть учням (і викладачам) створити повну інформаційну картину з питань, що їх цікавлять.

В Україні накопичено певний досвід розвитку «Онлайн школи» як інноваційної моделі середньої освіти в умовах дистанційного навчання. Нещодавно онлайн-освіта для школярів сприймалася як додатковий спосіб отримання знань, але сьогодні вона стає одним із реальних способів повноцінного отримання середньої освіти.

Розвиток онлайн школи – це необхідна реальність сьогодення. Онлайн-освіта – сучасна та цікава модель навчання, якою скористалися вже сотні тисяч людей у світі. Основними перевагами такого навчання є:

1. **Доступність.**
2. **Мобільність.**
3. **Економія часу.**
4. **Безпека.**
5. **Технологічність.**
6. **Навчання в індивідуальному темпі.**

Через стрімке поширення пандемії в Україні 11 грудня Міністерство освіти та науки України спільно з Українським інститутом розвитку освіти та Міністерством цифрової трансформації України з метою забезпечення рівного доступу до якісної шкільної освіти учнів 5–11 класів запустили платформу для дистанційного та змішаного навчання «Всеукраїнська школа онлайн».

Основна мета Всеукраїнської онлайн школи – забезпечити кожному українському учневі та вчителю рівний, вільний і безоплатний доступ до якісного навчального контенту.

Подана платформа містить відеоуроки, тести та матеріали для самостійної роботи з 18 основних предметів. Увесь навчальний контент відповідає чинним державним освітнім програмам, а його якість перевірена Українським інститутом якості освіти. Перелік та тематику курсів запропоновано Міністерством освіти і науки України.

Крім цього, в мережі Інтернет існує велика кількість серверів онлайн-школи, серед яких:

1. Онлайн-школа «Альтернатива» – подана школа спеціалізується на отриманні повної загальної освіти з видачею документів державного зразка.
2. Онлайн-школа «На Урок» – місце, де кожен може отримати якісні знання.
3. Онлайн-школа «Оптіма» – одна з найкращих онлайн-шкіл в Україні, яка пропонує своїм учням участь у партнерських програмах, отримання атеста Канади та США.
4. Перша онлайн-школа живого формату «Main School» – уроки проводяться онлайн в реальному часі, школа спеціалізується на вивченні вивчення ІТ та англійської мови.

Отже, дистанційна освіта поступово набирає обертів розвитку в Україні. Розвиток засобів дистанційного навчання спричинює поширення «відкритих» дистанційних шкіл та курсів, які можуть використовуватися учнями, студентами, вчителями.

На нашу думку, дистанційне навчання – це технологія майбутнього. Воно може застосовуватися в усіх системах освіти, здійснювати широке коло завдань освіти, навчання, виховання та розвитку особистості. Тому необхідно розробляти та впроваджувати нові розробки для дистанційних форм навчання.

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. URL: <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html> (дата звернення: 26.03.21).
2. Кухаренко В. М. Дистанційне навчання. Енциклопедичне видання: навч.-метод. посібник. Київ: «Комп'ютер», 2007. 127 с.
3. Положення про дистанційну освіту: Закон України від 24.05.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> (дата звернення 15.04.21).
4. Про вищу освіту: Закон України: редакція від 25.09.2020, підстава – 849-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#Text> (дата звернення: 15.04.21).
5. Яценко Г. Ю. Комунікативність в системі дистанційного навчання: фактори інтенсифікації: дис. ... канд. філос. наук: 09.00.10. Київ, 2009. 211 с.

Сороколита І. М., здобувачка 2-го курсу СО «Магістр»,
факультету хімії, біології і біотехнологій
спеціальності 011 «Освітні, педагогічні науки»,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна.

Науковий керівник – Зарішняк І. М., канд. пед. наук, доц.,
ДонНУ імені Василя Стуса,
Україна

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМ РОЗВИТКОМ УЧИТЕЛІВ В УМОВАХ АВТОРСЬКОЇ ШКОЛИ

У Концепції педагогічної освіти визначено, що успішна професійна діяльність педагогічного працівника вимагає безперервного навчання в умовах динамічних змін та здатності адаптуватися до них. Професійний розвиток спрямований на реалізацію педагогічним працівником себе як особистості. Прагнення до самовдосконалення і самоосвіта є важливими чинниками професійного зростання педагога, що забезпечують розширення його фахових можливостей, пізнавальних інтересів та формування творчої індивідуальності. Ця діяльність, яка має бути постійною та систематичною, нерозривно пов'язана з професійним зростанням і підвищенням рівня педагогічної майстерності.

Для Нової української школи потрібні не лише вчителі з вищою освітою чи зразковим дипломом, а насамперед фахівці, які творчо мислять, генерують новаторські ідеї, уміють спілкуватися й працювати в команді, гнучкі й упевнені в собі. На цьому тлі виникають авторські школи з носіями реформаційних ідей щодо мети, шляхів і засобів навчання і виховання дітей, що спираються